

- Asmuo, kuris sudarė sutartį dėl prekių, iš dalies skirtų profesiniam, o iš dalies su profesija nesusijusiam naudojimui, negali remtis Briuselio konvencijos 13–15 straipsnių jurisdikcijos taisyklėmis, išskyrus tuos atvejus, kai naudojimas profesiniams tikslams yra šalutinis ir todėl visiškai nereikšmingas bendrame atitinkamo sandorio kontekste, tačiau tai, kad privataus naudojimo tikslas yra svarbesnis, neturi reikšmės;
- Ar nagrinėjama sutartis buvo sudaryta siekiant patenkinti suinteresuoto asmens su verslu susijusius poreikius, kurių negalima laikyti nežymiais, ar, priešingai, verslo ir profesiniai tikslai buvo nereikšmingi, turi nuspręsti byla nagrinėjantis teismas;
- Tai darydamas teismas turi atsižvelgti į visas byloje pateikiamas faktines aplinkybes, tačiau nereikia atsižvelgti į aplinkybes ar požymius, kuriuos galėjo žinoti kita sutarties šalis, išskyrus tuos atvejus, kai asmuo, kuris remiasi vartotojo statusu, savo elgesiu kitai sutarties šaliai sudarė pagrįstą įspūdį, kad veikia savo verslo interesais.

(¹) OL C 56, 2002 3 2.

TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS

(antroji kolegija)

2005 m. sausio 20 d.

Byloje C-27/02 (dėl Oberlandesgericht Innsbruck prašymo priimti prejudicinį sprendimą) Petra Engler prieš „Janus Versand GmbH“ (¹)

(Briuselio Konvencija — Prašymas išaiškinti 5 straipsnio 1 ir 3 punktus bei 13 straipsnio pirmos pastraipos 13 punktą — Gavusio klaidinančių reklamą vartotojo teisė teismo tvarka išsireikalauti tariamai laimėtą prizą — Kvalifikacija — 13 straipsnio pirmos pastraipos 3 punkte arba 5 straipsnio 1 punkte numatytas ieškinys, kilęs iš sutartinių teisinių santykių, arba 5 straipsnio 1 punkte numatytas ieškinys, kilęs iš deliktinių teisinių santykių — Sąlygos)

(2005/C 57/03)

(Proceso kalba: vokiečių)

Byloje C-27/02 dėl Oberlandesgericht Innsbruck (Austrija) 2002 m. sausio 14 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas

gavo 2002 m. sausio 31 d., pagal 1971 m. birželio 3 d. Protokolą dėl Teisingumo Teismo įgaliojimų aiškinti 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo, pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje Petra Engler prieš „Janus Versand GmbH“, Teisingumo Teismas (antroji kolegija), sudarytas iš kolegijos pirmininko C. W. A. Timmermans, teisėjų C. Gulmann ir R. Schintgen (pranešėjas), generalinis advokatas: F. G. Jacobs, sekretorė: vyriausioji administratorė M.-F. Contet, 2005 m. sausio 20 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

Jurisdikcijos taisyklės, numatytos 1968 m. rugsėjo 27 d. konvencijoje dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo, iš dalies pakeistos 1978 m. spalio 9 d. konvencija dėl Danijos Karalystės, Airijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prisijungimo, 1982 m. spalio 25 d. konvencija dėl Graikijos Respublikos prisijungimo, 1989 m. gegužės 26 d. konvencijos dėl Ispanijos Karalystės ir Portugalijos Respublikos prisijungimo ir 1996 m. lapkričio 29 d. konvencija dėl Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės prisijungimo, privalo būti aiškinamos taip, kad:

- ieškinys, kuriuo vartotojas, pagal Susitariančios valstybės, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta, teisės aktus, siekia prisiteisti iš prekių pardavimu pagal užsakymus paštu užsiimančios bendrovės ir įsteigtos kitoje Susitariančioje valstybėje, tariamai jo laimėtą prizą, yra kilęs iš sutartinių teisinių santykių šios konvencijos 5 straipsnio 1 punkto prasme, su sąlyga, kad ši bendrovė, siekdama paskatinti vartotoją sudaryti sutartį, jam asmeniškai išsiuntė laišką, sudarant įspūdį, kad prizas jam bus įteiktas, kai jis grąžins prie laiško pridėtą „pranešimą apie išmoką“, ir kad šis vartotojas sutinka su pardavėjo nustatytais sąlygomis ir tinkamai pareikalauja sumokėti pažadėtą prizą;

- priešingai, nors šiame laiške buvo įdėtas tos pačios bendrovės prekių katalogas su pridedama „užsakymo pateikti pavyzdį be įsipareigojimų“ forma, nei ta aplinkybė, kad prizo suteikimas nepriklauso nuo prekių užsakymo, nei ta aplinkybė, kad vartotojas iš tiesų nepateikė tokio užsakymo, neturi reikšmės pirmiau minėtam išaiškinimui.

(¹) OL C 109, 2002 5 4.